

50 banī.

PRETULU ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală	24 lei noui
Pe jumătate anu	12 —
Pentru districte pe anu	27 —
Pe 6 lune	14 —
Pentru străinătate	37 —

Proprietar, COMITATULU.

PRIMU REDACTORE : SCÂRMUȘIU. — ADMINISTRATORE : CONSTANTIN STOENESCU. — GIRANTE RESPONSABILE : EFTIMIE IONESCU.

SUMARIU

Telegraful. Poesie. Așa e, n'a ce dice.
Depeși telegrafice. Ne sosescu dupe poruncă.
Din antru. Să nu ve bucurați prea multū.
Ghimpării. De totă frumusețea.
Încă uă ilustrațione. Totu pentru patrie. Decorația sosesc.
Zalhanaua Colintini. Chieft la Busuiocă.
Ghimpisori. Pentru toți și pentru toți.
O rectificare. Așa cere onoarea.

TELEGRAFULU

Fir'ar să fiu blestemată
 Uniformă de maioru!
 Mi-a lasat punga secată
 Si buzunărașul golu!
 Nu e vorbă, că cu tine
 Ce e dreptulu, mă falescu
 Dérū mă lipsescu de astu bine
 Cându n'amă cu ce să trăescu!
 Batu-te-aru să mi te bată
 Tocă și sfântulu Ispasu.
 Zisule, vacă 'ncăltăta
 Directore de pripasu!
 Nu'ți fuse cu 'ndestulare,
 Cuca, Jilavă, Macai
 Ne-atirnași și de frigare
 Pe batrini și pe flacăi
 Cu galone aurite
 Si cu firu de celu mai greu
 N'a amblatu, Dómne slavite,
 Nici chiar némü de némulă meu!
 S'acuma la 'mbatrînire
 Cu mondirul ū imbrăcatu

Să salutu cu umilire

Ca soldatul ne 'nvățătu

Of, păcate-afurisite

Mari ați fostu pe capul meu!

Zisule, ne săbuite,

Să te bată Dumnețeu

DEPEȘI TELEGRAFICE

Serviciul gratuit și de poruncelă alii Ghimpelui

Constantinopole, 25 Septembrie. — La anulă grații 1864 Grănicerii a prinsu nisec turci contrabandier în insula Mocanu; mojicile de grăniceri a somatul pe turci să se predea; turci, însă fiindu civilisați, ca și alesul prevedinței, trase cu focuri asupra grănicerilor. Grănicerii vrîndu ne vrîndu trebui să se conforme civilizațiilor contrabandier, și astfel trase și ei căteva focuri, făcîndu pe unu turc să se plimbe pe ceea lume. Se făcu gaură în ceru! Se trimise anchetă din ambele parti. Ancheta găsi cu cale că grănicerii și-au făcut datoria, și prin urmare să fie recompensati.

Cinstiții contrabandier pretindeau 30,000 lei pentru familia fericitului re osat.

La 1865, altă anchetă; dără și acesta era nedreptă fiind că era în favoarea mojicilor pe grănicerii!

La 1868, altă anchetă, unde conveniră ambele părți totu în favoarea grănicerilor!

La 1869, se scormoni din nou cestiunea, și se rezolvă definitiv iarași în favoarea grănicerilor.

Ei, ce, credeti că s'a isprăvît afacera? Da! așa aru fi fostu; dară, din fericire pentru streină, și ne fericire pentru voi, veni la Ministerul patriotului Costaforu, care a hotărîtu cu oru ce prețu a vă duce în sănul lui Avramu, și astfel, onestul și graciosul vostru Ministru găsindu că țera e prea bogată, plăti turcilor 30,000 lei și inchise dosarul pricinie.

Turci ađi banchetesa cu bani vostru dăruiți din visterie, rugându pe Alah să tie mulți ani pe Costaforu Ministru, spre a le mai da câte ce-va din cându în cându.

Mai dicetă dără că nu sunteți fericiți cu asemenea Ministru patriotic.

Berlin, 26 Septembrie. — Petrăchită Cârpelă, împăciitorul universului, de multă afecțiune ce are către tata Anton Strusberg și compania coțcarilor printi, a

tinută, 9 dile asupră cîtațiunea către Strusberg, din care causă mărinimoșii Ministri Crucioescu, și Cantăragiu, demisionase mai dilele trecute, dără după mai multe svârcoliri, se hotără în fine și D. Costea-chioru a se lăua la hărțuélă cu Strusberg, și a se impăcea cu colegii săi demisionați, pînă la uă altă ocazie mai favorabile.

Berlin, 27 Septembrie. — Diarele franceze nu înțesă de a calomnia pe împaratul alesu alu prevedințe Bismarck, dicîndu că, la eșirea sa din Versailles, aru fi furată 2 sfeșnice de mare valoare. Noi toți cei d'aci, din preună cu împăciitorul universal, am protestat contra acestei calomni. Împăratul nu a furat și nu poate să fure; elu dice că le-a luat ca suvenire, dară franceșii dracului și dresat procese verbale ca furate, nu ca luate suveniru. De aici franceșii deduc că chestiunea Strusberg, e iarași unu suveniru atâtă pentru română câtă și pentru prusaci.

Rusciucu, 28 Septembrie. — Ciuma, muma holerei, ce se află de căte-va dile între voi, se dice că aru fi lovită pe toți membrii primariei a doue comune. Păziți-vă și căutați a o scote de la voi prin afumare cu ardere a tutorii stradelor pe unde se streceră.

Berlin, 29 Septembrie. — Pe lîngă decorațiunile trimise D-lor Hiotu și Mitilineu, ca resplătire patrioticilor servicii aduse patriu, s'a mai speditat alte doă decorațiuni pentru alii doi patoșii și bărbați integri, Heorezeanu și Gheorghescu, care dete satisfacțiune unor prusaci ce se chefuiseră în sala Slătineanu.

Toți români decorați voru priimi și botezul de a se numi pe viitor cetăteni ai imperiului Germanu, ca unii ce aū datu probe că suntu mai prusianii de cătă prusacii. Halală să le fie.

Roma, 30 Septembrie. — Papa a trimis bine cunventarea sea primatului Romaniei, pentru c'a călugăritu mai dilele trecute unu servitore alu său în vîrstă de 20 ani, de și legea nu permite călugăria de cătă la 50 ani; asemenea fapte morale și economice, în totu d'una se resplătesc.

Papa a cerută că primatul, dupe ce va pleca să voegeze pentru eternitate, să-i trimită lui toțe mironositele ce le posedă, spre a se ocupa cu sfinte rugăciuni.

BUCURESCI, 18 RAPSUGACIŪ

De ce ore bucuria, nu ține multă precum ține întristarea? Bucuria ținu căte-va momente și dispără, și ce

se puse în locu? Ce altu, de nu întristerea! Si încă ce întristare! din cele mai îndrăcite!

Ne bucurărăm că scăpăm de *Românul*, care ne făcea uă opoziție din cele mai oposante, dară hopă! și sări în locu *Uniunea liberale*, dupe dânsa, haitu! *Plebeul*, *Gazeta de Bacău*, pafu! *Orientul*, tușt! *Nastratin*, pocu! *Semnatorul*, iaca *Asmodeu*, ba, na! *Secolul*, ba *Opiniunca publică*, na și *Armonia*, buldubuc și în *Cosniță*. Ba deu, lucru dracului de nu ne-arătura apa și pe noi cumu incepu să fure vultorea și pe confratii nostri de la *Pressa*, *Columna*, *Trompeta*, *Telegraful*, și *Poporul*!

De, lucru dracului, satana n'are de lucru la biserică, și ne omu pomeni din apărători infocați, în oposanții, cumu n'a mai fostu pe față pământul, și apoi lucrul ca să se întempe nu'i de parte, mai alesu că camu a neepetu a se epuisa fondurile securităței publice din care ne alimentam cești din urmă!...

Cate sfaturi, cate povești nu deterănu noii, atât oposanților cătu și puternicilor din capul meșter, déra géba, nimenei nu voi să ne dea ascultare, parcă avem peri de lupu!

Trăcă mărgă cu înrăutățiri cei de susu, déra cându vedî, că se ia la certă frață dacei credință d'aceleasi idei și aspirațion, ca *Pressa*, *Columna*, *Poporul*, *Telegraful*, și *Trompeta*? Vedî asta ne pune pe gânduri?! Uă singură punte de scăpare mai ne rămâne, și acăstă punte nu e de cătu aprigoul și ne obositul prefectu alu poliții care, pe cătu ni se spune că uă dată cu decorațiunea, i-a sosit și uă sumă buniciă pentru a se asigura de rezvătitor, și astu-felu pe d'uă parte ne va 'nlesni mijloce de chiefulire, iară pe d'alta fiindu în strânsă amicitie cu popa Tache, avându și concursul mărimosulu D. Horezénu, ne va putea măntui de retele ce ne amerintă.

*

Uă dicătore populară ne spune că, să nu lasă rău să trăcă că se face dără prin barbă. Noi consiliem pe toți cetătenii să și radă barba, ca nu dupe un rău petrecutu să li se facă dără prin barbă! Totu astu-felu se întemplă și eu afacerea Strusberg!...

Greutatea a fostu pene să intre în casă, adică pene să vadă concesiunea sub-scrisă de onestul și patriotul, principe mareșalul alu țigarele de Livia-dia și mare duce alu gaitei roșii a onestilor principi de Prusia, și iatălău pe tata Anton Strusberg, instalat în noua sa proprietate de unde nici cu boli nu'l poți scote, mulțumita concursului lui nea Arăpila și lui *notre ami*.

Nu e di cu sōre, nu e nōpte cu stele, fără să te impiedică de onestitatea principilor de totu soiul din imperiul creștinătăței chemătul alu provedinței!

Unde te duci, unde te întorcă nu vedî, nu audî de cătu de afacerea lui tata Strusberg.

Conferințe diplomatice, întâlniri de împărați, schimburile de note diplomatice, alergături, osteneli, străgăniri în toate părțile, toate aceste nu e de cătu pentru tata Strusberg, și cu toate astea nimicu nu se putu termina cu succesu în favoarea sa! ba da, elu a terminat de multu cu luarea banilor de pe la detinutori!

De la cele diu afară să venim la cele din năuntru. Si aici, ce vedî? totu lucrul dracului ca și în afară? băta, loviri în dréptă și 'n stanga, bătae din picere, scotere de ministere, dare în judecată de copii, ca singuri ce au mai ramas de punu piedecă acestor cinstite afaceri, condamnarea acestora numai și numai spre a se justifica că nemți sunt asupriți de Români, și că, din cauza lor, nu potu ești la capătul onestei afaceri.

Da, bine facu tribunalul de condamnă pe scolarii, pentru că ei suntu causa de votă cei 59 Români din dălul Mitropoliei contra lui Tata Strusberg, de făcu atată durere de capu, nu numai Ministerului, dară chiaru M. Sale, care trebuie cu orice preț tinut la adăpostu de... asemenea afaceri, care lă măhniră atât de multu... scîtu Dumnevostră, iubiți lectori, cătu; ată avut destule ocazii spre a vedea surpărările scumpului nostru domnitor, prin urmare credu de prisosu a vi le mai spune aci, și cu toate astea totu nimicu, ba se compromise D. de Bismarck, cu toți credincioșii săi din Prusia și din România.

Scomotul e atât de mare, incătu daca nu'ti vei astupă urechile, poți remânea surdă, lucru ce ne vine a crede că pățiră puternicii nostri.

Dupe noi, ca să scăpăm cu față curată din astă afacere de uă rara geuilete, să lasăm pe D. Costaforu ca celu mai patriotu și cu mai multe morale,

și care se pricpe mai bine în acăstă afacere, ca să o tranzeze singur; și cu modulă acesta, nu mai avem nevoie nici de lege, nici de arbitri, nici de ingeriș domnului Oplienhaim, care studiază afacerea de mai multe dile pe terenu.

*

Lipsindu-ne adă spațiul pentru a ne ocupa mai pe largu de statutele clubului *Uniunea liberale*, declarăm că ne unim intru toate cu opiniunea dată de *Românul* și *Telegraful* împarte.

*

Si spre a uită retele de care suntem cuprinși, să ne ducem la teatrul celu mare spre a admira arta societății de gimnastică de sub-direcționă Domnul Manley, peneva sosi timpul de a admira dupe merită pe artistii nostri români, ne uitându înse nici pe artistii operai Italiane, care ni se spune, că suntu dintre cei mai bunu.

ÎNCĂ UĂ ILUSTRAȚIUNE

Bre, bre, bre, n'ai unde să'ți mai ascundi capul de atâtea ilustraționi ce iesu la maidanu pe fie-care di!!

Si cându te gădesci că, aceste miracole, aceste ilustraționi, nu le datorim de cătu onestul diplomat d. de Radovici și ciraculu său Costaforu, care s'a pus cu totă seriositatea cei caracterisă a ne duce dreptu în paradis, gratisu, fără chiar să ne ia plată pentru ostenela transportului, mulțumindu-se numai cu felicitările ce le va adresa Europa pentru abilitatea și măestria cu care a scritu și scie a ne conduce.

Ei, din mila domnului, pe lângă multe și mărunte fapte miraculose, și pe care universul întregu e datoru a le ține compt și recunoșința, nu lasă uitări pe acelă ce chiaru amicii săi ilu uitase, și pe neasceptate ilu scose la maidanu, ștergându-i posta de a fi gelosu pe colegii săi, și d'uă dată dintr'uă suflare la ureche ilu aridă la nemurire, ca și pe puternicul popa Tache.

Sărmănu omu! ne obișnuitu cu atată grandore, s'a ametită în cătu nici nu scie, daca e în adevără desceptu ori visăză... E beatu, de fericire, numai că dete uă hotărare după chipulu și asemănarea nobilului nostru guvernă, și se uimiz déra cându va priimi și decorațiunea, semnul resplătei ce merită după savârșirea serviciului adusu celu cu pricina! bucuria sa atunci va fi atât de mare, în cătu nici condeiul nostru nu'l va putea descri!... S'apoi unde mai puț pe lângă cruci și cruciose și adresele de felicitare insotite fie-care cu căte uă halbă de bere! bietulu d. Horezénu, nu va sci unde să mai pue atată fericire publică căduta pe capul lui! Dara bine cuvenitare, a copiilor condamnați? ne uimesc chiaru pe noi! Bravo! Ura domnule Horezene! Vedî așa, lasăt să'ți se dea meritele pe față, ca să'ți ei și resplata pe față, de și prusaci suntu obișnuiti a da pe sub ascunsu, dară nu face nimicu, fie ori cum, numai să fie ceva!

Unu lucru însă, te rugămu cu mare sfială, a ne spune, de și te derangemur ore cumu din culmea fericirei în care căduș, cumu și prin ce minune, se întorse legea cu susul în josu, și cu josul în susu?

Autorii faptului, se ntelege dupe chefii din sala Slătineanu, se condamnară la uă lună, și compliciti la 6 lună de închisore!

A! pardonu, uităsemu pentru unu momentu cine ne guvernă, și d'aceea vă facem acăstă necuvioiosă întrebare.

Puternicu bătea de omora pe cetăteni, și fiindu că celu bătutu se considera ca complice, sta lună întregi la pușcărie pe când autorii faptului, se grațiau de restul osândei celu facea hoțul de complice.

Dară să lasăm astea la uă parte care nu suntu de cătu moșturi, și mi spune cându aș să priimesc decorațiunea regatului Prusiei, pre cumu o priimiră D-ni Hiotu și Mitilineu, pentru serviciile aduse patrii?

Până una alta priimesc și felicitările năstre pentru demnitatea la care te-a ridicat, condamnându la pușcărie nisice copii, care de acumu, mulțumita D-tale, voru începe să păstreze uă dragoste ce nu se va scerge lesne din inima loru contra nemților, de nu mai multu, déra celu puținu și francesii.

Bine făcu și că nu uitaș și pe d. Georgeescu. Să'ți fie de bine, acumu și pe lumea cea altă.

GHIMPARI

(PROVERBE)

Unu vechi proverb, esită de bună semă din capul celor patru, dice:

Dumnedeu să te păzescă
De bătaia muerescă
De pîra cea mojicescă
și de gluma țiganescă.

Sarsailă propune a se mări proverbul numai cu patru vorbulite, adică anca unu versu:

Si de hoția prusescă!

Incă alte cântece populare și din vremea veche este și acesta:

Fosta-ă neică, cătu aï fostă,
Déră acumu esti lucru prostă.
Fost-ă flôre trandafiru
Ti-a-mersu vestea cătu ti-a mersu,
A qđi lascaia ti s'a stersu;
Geaba cochetări facă,
Că la numenu nu mai placă;
Te-ău lăsatu toți, s'aî rămasu
Ca unu hodorogu de vasu.

Potrivindu acestu cântecu să adresânu'l mutri simandrice a lui Sarla I, propunem adausul următoru:

Doră Strusberg o să'ți rămaie
De pomneti și de tămâie!

Acumă cătăva ani se respândise într'uă vreme vorba că ne lasă diamantul nostru celu prusesc și lumea se bocea, orăcăia și sbiera:

Mai sedă, că nu sedă pe ghimpă
Ce? Faci că cei din alti timpi?
Omulu dintr'unu copaciu cade
Si vr'o trei dile totu gade.

Astă-dî cându să'a datu în peticiu și sa'mincată credința ca țiganul hiserica, lumea i căntă:

Astă-dî, daca mi-a pleca
Datoratu ti-aș rămînea,
Căci d'uă asemenea viață
Iți spui dreptă că 'mă vine grătă.
Te-amu luatu dreptă omu zefiu
S'a' esită unu Soitariu!

ZALHANUA COLINTINI

Foie verde și unu bobocu,
Suptu umbraru la Busuiocu
Mușterii vin de focu,

Că'i e vinulă cu tăria,
Cârnatii cu măestria,
Potriuți pentru beția.

Busuiocă, frățioare,
Ia mai pune pe grătare
Fleici, cârnatii și vrăbiore,

Și mai adu, și mai cără
Pe treptele de la scară
Vinu rece din pimnicioară.

Lăutară, bata-te cioara,
Fate că'ți încerci vioara
Ca să'mi desmierdă animioră

Și să'mi tragă cu focu, cu pară,
Să rămiie de ocară
Ferăstrăulă d'astă vară,

Să 'mī dici pe cōrdă subțire,
Filaretulă să se mire,
Bani să salte 'n chimire :

Chindia și țigăneșca,
Rață, Birulă și Romnășca,
Nebuna și cu Nunășca.

Să'mi oftezi cătu' ți-o lău gura,
Să'mi înghețe băutura
Să'mi uită chiară și 'mbucătura,

Să'mi dici, coleă, la ureche,
Pereche și cu pereche
Intocmai ca în vremea veché :

Batătă crucea, norocă,
Că de la uă vreme 'neocă,
Pré mē pedepsesci cu focu
Mereu pe la Busuiocă!

Unu iubitoră de chefuri

14 Septembrie 1871

GHIMPIȘIORI

Monitorul Oficial No. 203 de la 14 Septembrie, intre materiile cele mai importante care sunt : felicitările oficiale, pentru principesa Maria, unde mai tōte să termină cu trăescă vodă, trăescă M. Sa vodăea, și principesa Maria, urătă pe băta România, pe care desicură și cu bună dreptate o considerată ca mōrtă, este și uă felicitare a vinărarilor de la gardă orășenescă, prin care dice :

«Domnule Ministru, mē simțu multă ferice că «acăstă dī presintă incă uă ocasiune ca sub-scri-sul, atâtă din parte-i cătu' și din partea tutulor «cetătenilor guardiști afiați în Romania, să ve «rōge ca să depunetă M. M. L. L. d'u-data cu fe-«licitările pentru onomastica dī a Altetei sale prin-«cipesa Maria, cărora le dorimă ani mulți și feri-«ciți, și asicurarea despre credință și devotamen-«tulă guardiei civice către tronu și dinastie.»

«Priimiți etc.

«P. inspector generalu, colonelu Gr. Gărdescu.»

D. marele inspector alu marelor mustăti, generalul alu guardie, spune unu ne adevărău mai mare chiară de cătu' turnul Colții.

Noi, în cualitate de guardiști, pe cătu' ne aducem aminte, nu amu felicitău pe nimeni și nici amu autorisată pe cine-va a adresa cui-va felicitări în numele nostru. De ce ore inteligeantele mușteea spune ne adevăruri șefului său? de sigură acceptă vre-unu bacăsiu pentru. . . . mustăti. Unde mai puț că se pună și cetătenii guardiști în trista poziție de a se umili pentru unu ce necunoscutu.

Noi, ca aperători călduroși atâtă al dinastiei cătu' și al Ministerului, rugamă pe patrioții noștri Miștri, să bine voescă a da căte-va bobârnace acelui ce a cutesat să 'ngele pe șeful său cu asemenea needevăruri demne dōra numă de unu prusacu.

Ce de la *Monitorulă* a ajunsă la uă obrăsnicie ne audiată deca insă va fi adevărătu.

Astfel dīră precumă avurămă cinstea a vă spune, în unul din numerile săle, *Monitorulă*, dându sămă despre tragerea generale la tiru, dice că M. Sa, ară fi luată abia premiul alu treilea, și nisce mojici premiul I. Care vă să dică, M. Sa, retrogradăsă din dī in dī ce trece! Lacomia perde omenia, și chestiunea Strusberg, pe mulți a perdu. O! prudentă de ce răposaș!

Ni se spune că totu în dia solemnitatei tirulu generalu, majoru Pacea, ce comanda garda, a făcută mari prostii! Noi nu credem, căci deca era să facă prostii, nu era să ajungă la gradul de majoru, și apoi cândă se scie că bătăușii nu facă prostii, ci, deca să a făcută ce-va ne cuviintă, acestea de sigură că trebuia făcute, de vreme ce nu se pedepsesc D. Pacea!

Ca să fă guardistă, pe lăngă alte cualități, trebuie să aș și etatea de 36 ani. D. Pacea are 20; cine înțelege de ce ore e D-sa majoru? fiind că s'a distinsu în alegeri ca și Pascalache Găinușe.

Frumosu de totu. Bravo, domnule Dimitriades!

Maș dilele trecute se reprezintă în tétrulu celu mare de către societatea dramatică Italiană piesa Maria Antoineta. Să lăsăm că acăstă piesă nu este la locul său pentru noi români, fiind că pene adă nu s'a tăiată capul nici unu rege, aceea ce ni se pare lucru necuivinciosu, mai alesă că că pote desceptă, și la noi nisce asemenea plăceri ca la francesi, și la ocasiune să pretendă a face și ei ca la 1793; dīră totu ce ni s'a părută mai eu-rișu su că censura teatrului, a lăsată a se dice pe scenă că s'a tăiată capul lui Carol I, spre a face pe poporul român să nu și mai usuce ochii da la crămi, precumă chiară s'a și vădută în acea séră în teatru cândă, ferescă Dumnezeu, Carol I era în București, inconjurată de toți iubișii săi români de la Cotroceni.

Noi, protestându în contra nesocotinței comitetului, care sterse scena lui Mirabeau, de ce n'a sters și scena lui Lafactă în care spune că despota Carol I a fostă tăiată de popor! Nu scie comitetul că poporul nostru chiară cândă 'i-ar face celu mai mare rău, de cătu' i se face, totu nu e atâtă de barbaru în cătu' să tae capul adora? Ce, ore ne crede ca pe Mexicanii? O! O! n'amă ajunsu în acel gradu! Românul, strigă nițel din gură să și verse focul, și îndată dupe ce-i trece necasul, se dă iar petrecerilor, parcă nici usturoi a măncat nici gura 'i miróse.

Chiară popa Tache, vă potă asicura despre căte vă înșirămu noți aici.

D. Terefléca Hădeu, în marele său doru de inițiu pentru Românișu, mai nainte chiară de a se constituă clubul Uniunea liberale, iu dete cu muchia toporului la punctul celu mai seriosu, a dică la moralitate; fiind că statutele cere ca toți membrii clubului trebue să se bucură de uă moralitate probată.

Daca D-sa nu se potă împăca cu moralitatea, de ce voescă să o alunge oră unde o întâlnesc? ce, ore D-sa, din cauza moralităței e părasită de toți omenii moral!

Amu dori să ne-o spue și noă marele prietenu Terefléca.

Iată ce ne spune Telegrafulu patronată de Terefléca :

Adunarea pregătitore pentru congresul diariștiei române

Adunarea pregătitore pentru «Congresul diariștiei române» constituită în București din diarele *Trompetta Carpaților*, *Columna lui Traian*, *Telegrafulu*, *Poporul și Opiniunea publică*, s'a întrunită în două sedințe, la 4 și la 6 Septembrie curent, în localul redacțiunii «Telegrafulu» și ale-gendu' și biuroul, compus din d. N Ath. Popovici, unul din delegații *Columnei lui Traian*, ca președinte, și d. Gr. G. Tocilescu, unul din delegații *Telegrafulu*, ca secretar, a desbatut și a stabilit următoarele

preliminarie în vederea congresului diariștiei Române :

1. Vor fi admise la congres, toate organele române de publicate din întrăga Dacia, afară de diarele umoristice.

Președinte(?) N. A. Popovici.

Secretar(?) Gr. G. Tocilescu.

Acumă iată ce mai citimă în diarul Uniunea liberale din Iași.

Redacțiunea Uniunei Liberale

Iași — priimire : 20 8 Septembre.

Adunarea diarelor Bucureștiene a stabilită preliminarile Congresului Prescri Române, a admisă diarele române a întregii Daciei seriose și umoristice, fiecare diară pote trimite ori-căți delegați, avându numai unu votu; biuroul compus din persoane streine diariștiei — desbatările voru fi publice și concluziunile nu se voru supune întrunirilor publice.

Convocarea este făcută pentru 1 Octombrie, iară ședințele se voru ține în sala Atheneului în București.

Președinte, Popovici.

Secretar, Tocilescu.

Acăsta va să dică moralitatea Hădăescă cu care îndopă pe lăstunașii de la Telegrafulu.

De aceea spunem că apa de Colonia s'a scumpită tare multă.

Iată și deslegarea fabulei.

Prin decretu cu No. 1,704, din 10 Septembre 1871, după propunerea făcută prin raport de D. ministru secretar de Stat la departamentul finanțelor, D. Ion Vlachide, actualul controlor-redactor la comitetul central pentru vîndarea bunurilor Statului, s'a numită și confirmat în postul de secretar la acelui comitet, în locul d-lui Nicolae Bobescu, trecută în altă postă; era d-nu Gregoriu G. Tocilescu, actualul adjutor-comptabil, în postul de controlor-redactor, în locul domnului Ion Vlachide, înaintată.

(*Monitorul No. 204 din 16 Sept.*)

Intre multe și de tōte, iată ce mai citimă în *Telegrafulu*, No. 133.

«Noi suntemu pentru acordarea tuturor drepturilor cetătenesci și politice acelor Israeliti cariau uă profesiune onorabile(?) și cari suntă stimări de concetătenii lor.»

UĂ RECTIFICARE

Uă datorie de onore ne impune a rectifica cele dīse de noi în No. 33, despre D. Costică Pantazoglu.

După cercetările făcute de parchetă se constată că vaetele acelei femei cu fiu-sa, ce ne declara că e de 11 ani, în locu de 15, a fostă unu mijloc de speculă precumă a mai făcută și la Ploesci.

Iată și actul prin care D. Pantazoglu s'a liberată de sub-arestu :

«Biletu de liberare»

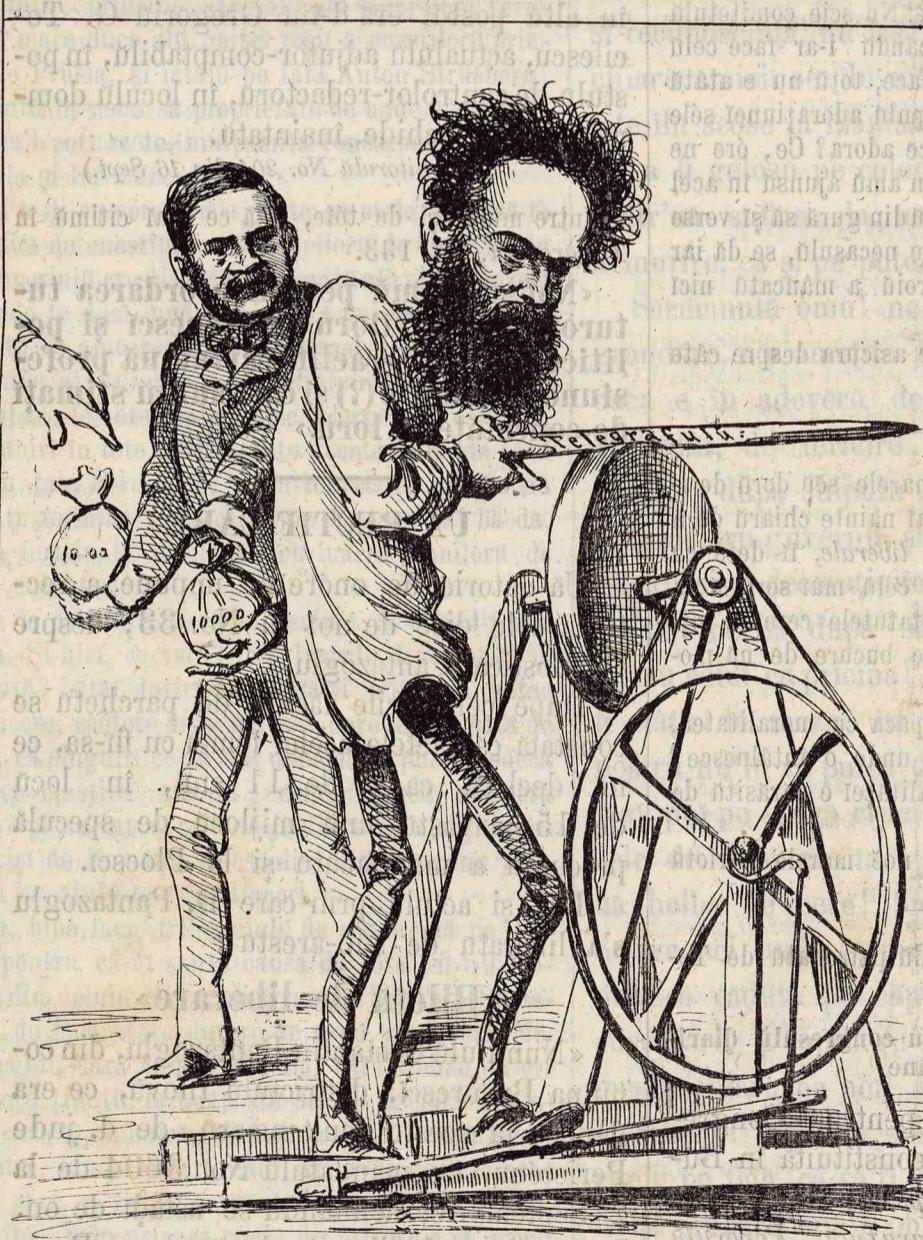
«Numitul Constantin Pantazoglu, din comuna București, districtul Ilfov, ce era depusă la acestu penitenciar, de d. jude Perietenă, cu mandatul No. 3604 de la 2 Septembrie, achitându-se astădi de on. Instrucțione s'a liberată după adresa Domnului jude Perietenă, No. 3881, pentru care i s'a dată acesta.

Urmăză semnătura directorului penitențiarului și sigiliu.»

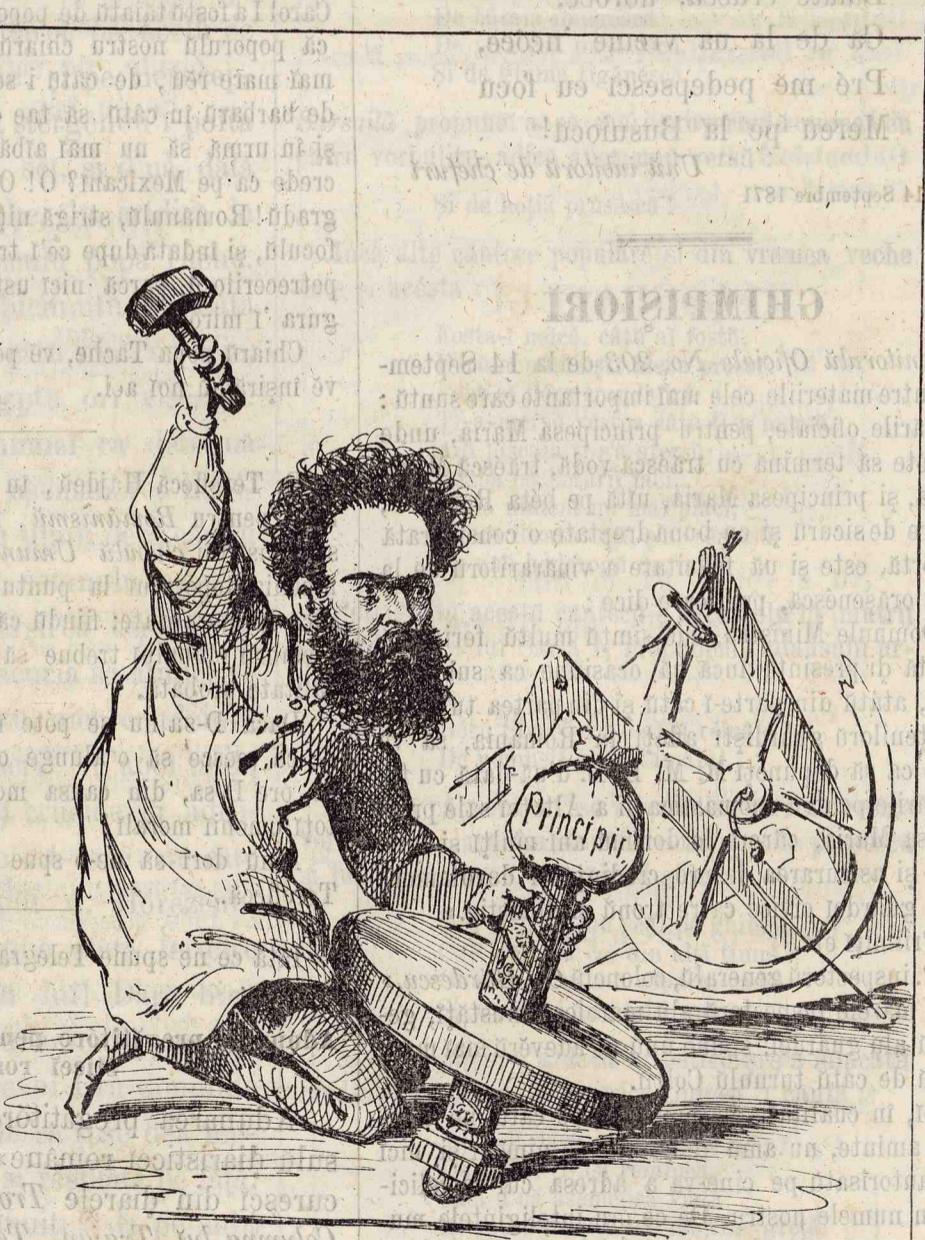
Jună, luătă aminte și vă păziți de asemenea curse infame.

Sinceritatea capetelor încoronate!..!

Multumită amicului de la spate, Tocilescu de minune!.

Să împănescu tocila cu principiile mele, spre a o repară!..